І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8749
Тел. в Ню Йорку: BArcly 7-4125

РІК LXVII. Ч. 93. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 17-го ТРАВНЯ 1960 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MAY 17, 1960 No. 93. VOL. LXVII.

КОНФЕРЕНЦІЯ „НА ВЕРШИНАХ" РОЗПОЧАЛАСЬ У ПАРИЖІ СЕРЕД ПЕСИМІСТИЧНИХ НАСТРОЇВ

Айзенгавер і Хрущов не стрінулися перед конференцією

Париж. — В понеділок 16 травня ц.р. почалась в Парижі конференція голів урядів чотирьох великодержав, звана популярно „на вершинах". Вже в п'ятницю минулого тижня прибули до Парижу міністри закордонних справ західніх держав, а в минулу суботу прилетів туди Нікіта Хрущов. У своїй першій промові на летовищі Хрущов нічого не сказав про інцидент з американським літаком, лише натякнув на нього, кажучи про „впливові кола, які намагаються воскресити холодну війну та перешкоджують уздоровленню міжнародної атмосфери, збільшивши свою активність в деяких країнах". Зрештою, Хрущов говорив фрази про мир та компліменти під адресою Франції. Президент Айзенгавер прибув на летовище під Парижем в неділю о год. 9:30 ранку. Він назвав справи, що становитимуть предмет нарад між чотирма головами урядів — „історичної ваги", та заявив, що з уваги на страхіття нової атомової війни треба, щоб народи припинили „сварку". Цей зворот вважають натяком під адресою Совєтів, щоб вони припинили сварливу пропаганду з приводу летунського інциденту і приступили до ділових нарад над спірними міжнародними проблемами. Нікіта Хрущов відбув в неділю дві конференції: перед полуднем з президентом де Ґолем та пополудні з англійським прем'єром Геролдом Мекмілленом. Він не виявив бажання стрінутись перед конференцією віч-у-віч з президентом Айзенгавером і цей факт уважають загально за заповідь „твердої" поведінки большевиків на конференції „на вершинах". Де Ґоль і Мекміллен — за твердженням газет — переконували Хрущова, щоб він не заторкував більше на самій конференції справи американського літака, але, мабуть, безуспішно. Про ці наради не подано ніякого комунікату, як також не подано офіційної відомости про попередні наради державного секретаря Крістіяна Гертера, англійського міністра закордонних справ Селвина Ллойда і французького міністра закордонних справ Моріса Кув де Мурвіля. Наради голів урядів мали проводитись в найвужчому колі учасників, найвище тільки з участю їх міністрів закордонних справ та перекладачів. Але Хрущов відразу заявив де Ґолеві, що він матиме біля себе міністра закордонних справ Андрея Громика, міністра військових справ маршала Родіона Маліновського та совєтського амбасадора в Парижі, Сергея Віноградова. Тому й през. де Ґоль та прем'єр Мекміллен мали в розмові з Хрущовим біля себе також по трьох своїх найближчих співробітників. Заповіджено, що президент Айзенгавер сидітиме на конференції „на вершинах" з державним секретарем Гертером, державним підсекретарем Лівінґстоном Маршалом та персональним перекладчиком Президента, полковником Верноном Волтерсом. Західні лідери відбули в минулу неділю власну нараду з участю президента Айзенгавера, англійського прем'єра Мекміллена, французького президента де Ґоля і західньо-німецького канцлера Конрада Аденауера. Ця нарада тривала дві години, після чого старий Аденауер залишив засідання, яке продовжувалось ще понад годину без нього. Канцлер Аденауер від'їхав ще того самого дня до Бонну, щоб не давати притоки східнім німцям домагатись допущення їх на конференції в характері обсерваторів. Французький уряд відмовив видачі віз східньо-німецьким „дипломатам", допустивши тільки нечисленних газетних кореспондентів. За поганий знак для конференції вважають коментатори: з сторони Хрущова згадане небажання стрінутись з Айзенгавером ще перед конференцією та — з сторони Айзенгавера — згадку в його першій промові на летовищі, що він з великою приємністю стрінеться з своїми приятелями де Ґолем, Мек Мілленом і Аденауером — з промовчанням особи Нікіти Хрущова. Приявність Маліновського вважають теж ознакою, що Хрущов рахується з армією. Закордонні голови урядів і през. Айзенгавер не приїхали тепер з офіційними візитами, тільки в ділових справах, тому й не уладжувано нікому тріюмфального в'їзду. Але кожного з них французи вітали з відповідним церемоніялом — простеливши червоний килим гостеві, виславши йому назустріч репрезентантів французького уряду, виставивши почесну чоту і т.д. В минулу суботу й неділю панувала в Парижі прегарна погода, тому на вулицях вздовж траси, що нею їхали високі гості, було завжди дуже багато осіб. Газети підкреслюють, що хоч не було ніяких приготувань до маніфестаційної зустрічі Айзенгавера, проте скрізь подорозі французи зупинялись і спонтанно виявляли свої симпатії на вид президента Айзенгавера.

Президент Айзенгавер та державний секретар Крістіян А. Гертер їдуть з американської амбасади в Парижі до Елізейської Палати де в понеділок, 16 травня почалася конференція „на вершинах".

Вашинґтон протестує проти обстрілювання кубинцями американського підводного човна

Вашинґтон. — Діючий асистент державного секретаря Лестер Д. Маллорі 14-го травня попросив до себе кубинського шарже д'афер д-ра Енріка Паттерсона і просив його про вияснення, чому озброєний корабель кубинської фльоти без причини „стріляв до американського підводного човна „Сі Повча", що мирно плив на морі". Державний департамент гостро запротестував проти нової провокативної акції кубинських кораблів, і звернув увагу на те, що цю справу невірно представив кубинський прем'єр Фідель Кастро у своїй телевізійній промові, в якій він згадував і подібний випадок із 11-го травня. Державний департамент заявляє, що прем'єр Кастро не має права говорити про пробу аґресії ЗДА на Кубу, бо американський уряд вже кілька разів заявляв, що бажає мирного співжиття з Кубинською Республікою. Американська субмарина була на невтральних водах, і тому кубинський корабель не мав права до тієї стрілянини. „Сі Повчер" не відповів вогнем на кубинську провокацію. Командант Атлантійської фльоти ЗДА адмірал Роберт Л. Деннісон заявив, що американські кораблі будуть боронитися при подібних нових нападах.

„ДИ ДЖЕРЗІ ДЖОРНАЛ" ВІДЗНАЧИВ РОЛЮ Й УЧАСТЬ УКРАЇНЦІВ В ІСТОРІЇ МІСТА ДЖЕРЗІ СИТІ

Джерзі Ситі. — Провідний місцевий щоденник „Ди Джерзі Джорнал" видав дня 13-го травня ц. р. з приводу 300-их роковин заснування міста Джерзі Сити спеціяльне ювілейне багатосторінкове число, присвячене історії міста та вкладові окремих національних груп в його розбудову і розвиток. Між іншими матеріялами в цьому числі надрукована теж вичерпна стаття про українську громаду в Джерзі Ситі, що її написав Володимир Душник, співредактор „Українського тижневика" і редактор видаваних УККА англомовних часописів „Український Квартальник" і „Український Бюлетень". У його статті, надрукованій під назвою „Українці прибули сюди, тікаючи перед переслідуваннями", стверджується, що першим українським іміґрантом в Джерзі Ситі мав бути Петро Филяк, прибулий із Західньої України в 1879 р. В дальшому подані прізвища ще інших перших іміґрантів й історія української греко-католицької церкви св. Петра і Павла, збудованої в рр. 1886-1887, як теж згадано, що під сучасну пору існує в Джерзі Сити 28 українських установ, товариств й організацій. Окреме місце в огляді присвячено історії Українського Народного Союзу, який існує на терені Джерзі Сити вже понад 65 років і часописові „Свобода", перше число якого появилося тут з датою 14. вересня 1893 року. Подавши ще коротко про ролю нової української іміґрації в розвитку українського життя в Джерзі Ситі, у статті стверджено, що кількість українців в цьому місті виносить тепер яких 15.000 осіб і що українці беруть участь у всіх ділянках громадського і професійного життя..

В Ню Йорку відбувся успішний концерт баритона Теодора Терена

Ню Йорк. — Український Літературно-Мистецький Клюб у Ню Йорку в суботу 14-го травня влаштував концерт співака-баритона українських і чужих сцен Теодора Терена в залі Джуньйор гайскул при Евеню „Б". Програма складалася з двох частин. В першій половині співак виконав релігійну арію з 17-го віку А. Страделлі, одну пісню Генделя та три пісні Ф. Шуберта. Після того проспівав по одній арії з опер Ж. Масне і Дж. Верді та монолог Яґа з „Отеля" Верді. В другій частині Терен виконував композиції українських творців: П. Сениці (Гукайте їх), Ф. Надененка (Чого являєшся мені), Г. Майбороди (Гаї шумлять) та М. Лисенка (Не дивися на місяць весною і Не забудь, не забудь). В цій частині були і чотири українські народні пісні, одна в обробітці Б. Лятошинського і три М. Тіца. Кожний виступ співака присутні вітали щирими оплесками і він наприкінці проспівав в додаток дві народні пісні в обробітці С. Людкевича. До успіху концерту причинився акомпаньятор проф. д-р Б. Базаля.

В АМЕРИЦІ

● **Президент Айзенгавер** відзначив Медалею за молодечу відвагу 18-річну Шерон Лойс Вуерою з Індепенденсу, Висконсин, яка як доглядачка дітей врятувала троє дітей з дому, який горів. Президент сказав, що його син і невістка майор Джан і Барбара Айзенгавер радо хотіли б мати таку доглядачку дітей, як вона. Цю Медалю дістав і 15-річний Ніл В. Лоренсон із Вотертавну, Конектикат, який врятував 10-річну дівчинку, яка топилася в океані.

● **Директор бюджету** Моріс Г. Стенс і підсекретар скарбу Дж. В. Берд, промовляючи в Комісії для поштових справ в Палаті Репрезентантів, домагалися, щоб Конґрес збільшив поштові оплати ще на цій сесії, щоб департамент пошти міг бути самовистачальним, як цього домагався Конґрес в 1958 році. В останніх 13-ох роках дефіцит цього департаменту становив $6,800,000,000.

● **Крайовий Статистичний Уряд** повідомляє, що в 1959 у ЗДА народилося 4,292,000 дітей, що становить по 24.3 на кожну тисячку. В тому ж році померло 1,660,000 осіб, це значить по 9.4 на тисячу. Вінчань зареєстровано в попередньому році 1,494,000, на 3% більше як в 1958 році. Розводів було 396,000, це значить по 2.2 розводи на кожну тисячу населення.

МІНІСТЕР СТАР ВІМЕНІ ПРЕМ'ЄРА ДІФЕНБЕЙКЕРА ПРИВІТАВ ГОЛ. УРЯД УНС З НАГОДИ ПЕРШИХ НАРАД В КАНАДІ

Торонта, Канада (телефоном). — Міністер праці Канади Михайло Стар, що є українського роду, привітав Головний Уряд УНСоюзу в імені прем'єра Канади Джана Діфенбейкера, передаючи йому від нього; як і від себе побажання найкращих успіхів в нарадах, що відбуваються з-перше на канадійській землі. Разом з міністром Старом вітав Головний Уряд УНСоюзу з нагоди перших нарад в Торонті також сенатор Іван Гнатишин, стверджуючи, що УНСоюз виконує корисну працю для українського народу і Канади. Міністер Стар і сен. Гнатишин склали привітання під час Зустрічі членів Головного Уряду УНСоюзу з громадянством Торонта, яку влаштувала Канадійська Канцелярія УНСоюзу минулої неділі 15 травня у великій і заповненій публікою авдиторії УНО. Відкрив Зустріч головний радний і головний секретар Канадійської Канцелярії УНСоюзу Богдан Зорич. Директор Канцелярії, гол. контролер інж. Володимир Коссар, привітав приявних на Зустрічі міністра Стара і сен. Гнатишина й опісля поіменно представив зібраних усіх членів Головного Уряду УНСоюзу. Від імені місцевого громадянства вітав Головний Уряд та його перші наради в Торонті голова місцевого Відділу Комітету Українців Канади Мирослав Романюк. За привітання дякував в імені Головного Уряду його предсідник Дмитро Галичин, підкреслюючи в свому слові також велику вагу і виняткові заслуги української громади в Торонті.

Мін. Михайло Стар

Після формальної частини Зустрічі, яку закінчив коротким словом Б. Зорич, відбулася мистецька програма, під час якої публіка оваційно вітала її виконавців, зокрема оперову співачку Марію Лисогір, що у 2-х виступах відспівала низку українських пісень, та директора Українського Театру в Америці Йосипа Гірняка, що виступив в дотепній креації Гриця Зазулі, — як і місцевий Жіночий Квартет під мистецьким керівництвом Олени Глібович та з панями А. Лисанюк, Г. Підручною, Е. Корш і Т. Косач у складі; солістці і квартетові акомпаніювала піяністка С. Жовнір-Клос. Скеч В. Софронова-Левицького „Асекурація на вершинах", у виконанні артистів М. Луцької, Ю. Бельського та В. Довгалюка, актуальна гумореска Ікера, яку виконав артист Ю. Поченюк, та виступ самого Ікера, — письменника-фейлетоніста Івана Керницького, що виконував також ролю конферансьє, завершували програму цієї оригінальної імпрези.

В ТОРОНТІ ПОЧАЛИСЯ НАРАДИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ

Торонто, Канада (Телефоном). — У понеділок дня 16 травня ц. р., тут у готелі Кінґ Едвард Шератон почалися передбачені статутом звичайні річні наради Головного Уряду УНСоюзу, в яких беруть участь усі члени Головного Екзекутивного Комітету, Головної Контрольної Комісії і Головної Ради та редактор „Свободи", а саме: гол. предсідник Д. Галичин, заступник гол. предсідника П. Лисогір і Анна Герман, гол. секретар Я. Падох та гол. касир Р. Слоботян, головні контролери В. Ґалан, В. Коссар, С. Куропась, П. Кучма і П. Пуцило, гол. радні Б. Зорич, Д. Шмаґала, І. Кокольський, Т. Шпікула, І. Одежинський, В. Гуссар, А. Чопик, А. Джула, О. Штогрин, В. Дідик, М. Давиденко і Р. Гук та ред. А. Драган. Наради, що їх відкрив коротким вступним словом-привітом гол. предсідник Д. Галичин, триватимуть впродовж тижня та матимуть у своїй програмі звітування, дебати над звітами та загальний розгляд усіх організаційних, фінансових, видавничих, культурних і громадських проблем УНСоюзу та української спільноти в ЗДА і в Канаді.

УКРАЇНЦІ МОНТРЕАЛУ ДЕМОНСТРУВАЛИ ПРОТИ ЗНЕСЛАВЛЕННЯ ПАМ'ЯТИ ГОЛ. ОТ. С. ПЕТЛЮРИ КАНАДІЙСЬКИМ РАДІОМ

Монтреал, Канада (Тел.) — Тисяча громадян українського походження взяла участь у масовій демонстрації, що її влаштували тут у неділю дня 15-го травня ц. р. місцеві українські організації у порозумінні та під протекторатом централі українців Канади у Вінніпеґу. Цю масову демонстрацію влаштовано проти передачі канадійською радіовою корпорацією Сі-Бі-Сі горезвісної авдиції про процес большевицького аґента Ш. Шварцбарта, вбивника Головного Отамана Симона Петлюри, яку свого часу передано у Франції та яка була викликала масові протести українців у всьому вільному світі. Недільну демонстрацію, в якій взяли солідарну участь усі місцеві українські організації і парафії, попереджена наполегливими інтервенціями, до яких прилучився і монтреальський кардинал Леже, щоб цю авдицію зняти з програми. Демонстрація почалася складенням вінка біля пам'ятника полеглим, опісля демонстранти пройшли масовим походом вулицями Монреалу від Домініон Скверу будинку Сі-Бі-Сі. Демонстранти несли канадійські та українські прапори і транспаренти з написами, на яких вияснювано причини і цілі демонстрації. Симпатії місцевого населення є без сумніву по боці демонстрантів і це примусило керівників радіостації прийняти українських репрезентантів та вислухати їх домагання.

СПУСТИЛИ НА ВОДУ СУБМАРИНУ „АБРАГАМ ЛИНКОЛН"

Портсмут, Ню Гемпшир. — 14-го травня правнучка президента Абрагама Линколна панна Мері Линколн Беквіт із Манчестеру, Вермонт, охрестила нову вже 5-ту субмарину „Абрагам Линколн", озброєну далекосяжними ракетами „Поляріс". Сенатор-республіканець Стайлс Бріджес із Ню Гемпшир сказав, що спущення на воду цього нового атомового човна є ознакою того, що ЗДА стараються бути приготовані. Цей атомовий підводний човен збудовано в корабельні Портсмуту, в якій від 1-ої світової війни збудовано вже 126 підводних човнів.

НІКСОН ОБОРОНЯЄ ПОВІТРЯНУ РОЗВІДКУ ПОНАД СССР

ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ УВАЖАЄ, ЩО ГОЛОВНОЮ ВИБОРЧОЮ ПРОБЛЕМОЮ БУДУТЬ ЕКОНОМІЧНІ СПРАВИ

Ню Йорк. — Віце-президент Ричард Ніксон на телевізійній програмі ВНТА 15-го травня заявив, що „повітряна розвідка над територією СССР є конче потрібна в теперішніх умовинах, і історія з літаком „У-2" навіть вийде на користь, бо змусить учасників конференції на вершинах в Парижі обговорити теж справу „несподіваної атаки". Віце - президент казав, що нещасливий випадок із літаком „У-2" виявив, що повітряна контроля є зовсім можлива, і то без найменшої шкоди для тієї країни ,над якою вона відбувається. Ніксон заявив, що справа розвідки належить до військових таємниць, і тому він не може знати, що робить розвідча аґенція, але додав, що він одобрює цю акцію. Ніксон сказав, що президент Айзенгавер рішає про ці справи, а сам віце - президент уважає СССР за „потенціяльного аґресора на ЗДА і на вільний світ". Модератор програми „Овпен Енд" Дейвід Сусскінд запитував Ніксона, чи праця повітряної розвідки є припинена під час конференції в Парижі, на що віце - президент відповів, що розвідча аґенція ніколи не сміє відпочивати, бо інформації постійно є потрібні. Ніксон обороняв і те, що перші американські повідомлення звітували, що в СССР зістрілили літак, який досліджував стан погоди, кажучи, що такі „ухильні" заяви є конечні в справах розвідки. Віце-президент Ніксон промовляв на зборах 100 промисловців у Гот Спрінґс, Вірджінія, і твердив, що головною виборчою проблемою цього року буде економіка. Він передбачає, що виборча боротьба вестиметься між ним і демократичним кандидатом сенатором Джаном Ф. Кеннеді. На думку М. Ніксона сенатор Кеннеді є під впливом робітничих провідників, і тому він мусить перейти на ліве крило Демократичної партії. „Найбільша різниця між кандидатами, казав Ніксон, буде в економічних справах, це буде боротьба між економічними політиками". Моє становище консервативне в найкращому розумінні цього слова". Ніксон казав, що він тримається тієї економічної засади, що розвиток крайової економіки повинен відбуватися на засаді приватної конкуренції, де може виявити себе кожна здібна людина. Федеральний уряд повинен вмішуватися до господарки країни тільки тоді, коли окремі одиниці — підприємці, місцеві самоуправи та стейтові леґіслятури сами не можуть розв'язувати економічних проблем. Майбутній демократичний противник сен. Кеннеді виявив себе більшим консерватистом від сенатора Гюберта Г. Гомфрі, з яким він змагався у правиборах у Вест Вірджінії, але тепер сенатор Кеннеді мусітиме піти більше наліво, бо його підтримують робітничі провідники, як це вже видно з заяви брата голови спілки автомобільних робітників Волтера П. Рутера — Роя Рутера, який заявився за те, щоб підтримувати кандидатуру Ф. Кеннеді.

Совєти випустили нового штучного сателіта вагою 10,000 фунтів

Москва. — За офіційним комунікатом 15 травня ц.р. з неподаного ближче місця й о неозначеній ближче порі випущено з совєтської території т. зв. сферичний корабель, який окружує Землю кожної 91 хвилини. Совєтське повідомлення найбільший натиск кладе на велику вагу того сателіта: 4 метричні тони 540 кґ, себто 9.980 фунтів. До того сателіта є причеплена кабіна ніби-то для пілота та з вирядом, потрібним для майбутніх летів людини в сферичні простори. Ця кабіна з інструментами важить 1.447 кґ, себто 3.249 фунтів, але сам совєтський комунікат звертає увагу, що Совєти не мають змоги дістати ту кабіну назад та що вона після якогось часу буде знищена. Новий совєтський сателіт має окружувати Землю у висоті 312 до 369 клм, себто кругло 195 до 230 миль. Час випущення того нового сателіта обраховано так, щоб воно було новим пропаґандивним атутом для большевицької делеґації на Паризькій конференції „ на вершинах". Світлини того сателіта ані його кабіни, що ніби є приготуванням до випущення чоловіка в всесвітні простори — не оприлюднено.

Шеф совєтського летунства відкликав свою подорож до Америки

Москва. — Маршал Константин А. Вершинін, шеф штабу совєтського летунства, відкликав в минулу п'ятницю заповіджену подорож до З'єдинених Держав. Він і 9 інших високих старшин совєтського летунства мали наступного дня, в минулу суботу, відлетіти совєтським ракетним літаком до Вашинґтону на 10-денні відвідини. Лист маршала Вершиніна, датований з минулого четверга, був адресований до шефа штабу американського летунства, генерала Томаса Д. Вайта. Той лист був триманий у ввічливо-поміркованому тоні. Ствердивши, що він прийняв був 29 квітня ц.р. американські запросини, Вершинін звертає увагу, що він прийшов до переконання, що „у зв'язку з відомими вам останніми подіями" склалися „неприхильні обставини" для таких відвідин і що теперішня „атмосфера" шкодить цілям таких відвідин. Тому він сподівається поїхати до ЗДА „в догіднішому часі". — Вершинін мав приїхати з ревізитою, з уваги на відвідини генерала Натана Твайнінґа в Москві у 1956 році. Ген. Вайт, діставши цього останнього листа від Вершиніна, заявив, що він відповість йому, поновивши запросини на час, який відповідатиме совєтському маршалові.

У СВІТІ

● **В Гамбурґу у Західній Німеччині** помер у віці 67 років Павль Абрагам, автор колишніх найпопулярніших оперет „Квітка Гаваїв", „Вікторія і її гузар", Баль в Совоях" і ін. Мадярський жид, утік в 1933 р. до ЗДА, але в 1946 році вернувся до Німеччини. Був колись професором в Музичній Академії в Будапешті, а його оперети втішалися найбільшим успіхом у Відні, Будапешті й інших европейських сценах.

● **Індонезійський уряд** скинув вину за здемолювання голляндської амбасади в Якарті студентами — на шарже д'афер тієї амбасади В. А. Фровайна. Мовляв: як би той тимчасовий керівник голляндської амбасади був погодився прийняти представників студентських демонстрантів, що хотіли вручити йому меморіял, то ціла демонстрація була б скінчилася мирно. Відмовившись говорити студентами, голляндський дипломат так обурив їх, що вони силою вдерлись до будинку амбасади і знищили тамошнє уладження.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917, — authorized July 31, 1918.
Адреса: SVOBODA", P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Айзенгавер і Хрущов

Не треба було аж останнього драматичного інциденту з американським літаком над Уралом, щоб знати, що керівними потугами в сучасному світі є З'єдинені Держави і Совєтський Союз. Але він яскраво унаглядних цю правду. Хоч 15 країн, приналежних до Організації Атлантійського пакту (НАТО) мають точнісінько такий самий підхід до Совєтів і об'єднані тією самою стратегією спільної військової верхівки, проте Хрущов і ввесь його пропагандний апарат не бачили в своїй останній пропагандивній кампанії з приводу того літака — нікого, крім Америки. У персональних атаках Хрущов і Громико називали Айзенгавера, Ніксона, Гертера, Діллона, Аллена Доллеса, „американських імперіялістів" і „американських агресорів". Англія, Франція і всі інші західні союзники ЗДА стали в цьому спорі наче на боці, зійшовши до ролі обсерваторів. Вирішну гру ведуть дві держави, що їх персоніфікують дві постаті — Айзенгавера і Хрущова.

Минулої суботи вони приїхали до Парижу на конференцію, формальними учасниками якої є чотири голови урядів. Вони матимуть біля себе своїх міністрів закордонних і військових справ та фахівців прерізних матерій, а разом зібралось в Парижі коло 400 членів делегацій та обсерваторів з усіх країн світу і коло 400 дипломатів на вищих та нижчих ступнях, не рахуючи секретарського і технічного персоналу. Є також коло 4,000 різної міри журналістів включно з потентатами публічної опінії. Але з-посеред усієї цієї міжнародно-політичної еліти насправді видно тільки дві особи — Айзенгавера і Хрущова.

Це справжні антиподи — два діяметрально суперечні типи людей, які репрезентують два суперечні світи, дві протилежні культури й дві протилежні філософії. По одному боці маємо типового репрезентанта західнього способу думання й поведення, чоловіка глибоко віруючого в Бога й етичні засади, що керують людьми і долею світу, мужа бездоганних товариських форм, людину з тонким почуттям особистої гідности і свого становища, державного мужа демократичної системи, який на протязі більше як семи років зустрічається щотижня з понад трьома сотнями журналістів і дає їм прямі відповіді на прямі запити, керівника держави, свідомого того, що дістав своє становище з волі народу і має за собою фронт із 180-ох мільйонів вільних громадян. Це — репрезентант країни найвищого у світі добробуту, здобутого працею вільних людей, у добровільній співпраці робітника і капіталу, у вільному суперництві в промислі і торгівлі. По другому боці маємо революційного кар'єриста, який поєднує догматично - партійний фанатизм з розперезаністю пропагандивного вічевика та з грубоватістю особистих форм ,але людину спритну, безоглядно брутальну, цинічно - забріхану, самозакохану й оперту на силу могутнього збройного апарату, з психікою диктатора із найтемніших сторінок всесвітньої історії.

Люди творять історію, люди є авторами діл. Але вони не родяться в порожнечі, і навіть диктатори, а не то виборні представники демократичних громадянств, не всилі діяти за власними химерами. І Айзенгавер і Хрущов мусять триматися шляхів, що ними ступає історія Америки та історія московсько - большевицького імперіялізму. Це такі діяметрально - суперечні розвоєві шляхи, як їх вдачі, їх світогляди і їх манери. І тому, всупереч їх однаковим твердженням про бажання згоди та миру — кожний з них вкладає в ті слова інший зміст. Тому так трудно ці гасла реалізувати. У Парижі, мабуть, не прийде між ними ні до остаточного краху, ні — напевно — до повної згоди. За всіми познаками — останній гострий спір буде притишений, щоб світ міг кваситися далі у ситуації без миру і війни. Думки і бажання всіх вільних людей у всьому світі, всіх людей з вірою в Бога і честь — по стороні Айзенгавера: щоб він у цьому двобої здобув максимальний успіх.

Совєтські „нагороди миру"

Як повідомила совєтська преса, 21-го квітня ц. р., напередодні 90-річчя з дня народин Леніна, відбулося в Москві засідання комітету для т. зв. міжнародних ленінських премій „За скріплення миру між народами". Очолює цей комітет совєтський академік Дмітрій Скобельцин і до його складу входять відомі міжнародні пацифісти лівого напрямку та вислужники Москви — Люї Араґон, Ян Дембовський, Анна Зеґерс, Пабльо Неруда і інші. Входить до комітету й автор численних совєтських пашквілів і постійний звеличник совєтського режиму — Ілля Еренбург.

На цьому своєму засіданні совєтський „мировий комітет" вирішив призначити цьогорічні „ленінські мирові нагороди" п'ятьом міжнародним державним і громадським діячам: президентові Індонезійської республіки д-рові Сукарно, американському мільйонерові Сайрусові Ітонові, французькому „пацифістові" Льоранові Казанова, совєтському письменникові і діячеві Олександрові Корнійчукові й іракському „громадському діячеві" Азізові Шерифові.

У постанові про ці нагороди стверджено, що їх призначено згаданим діячам за „видатні заслуги в справі боротьби за збереження і скріплення миру", але ж уже хоч би короткий розгляд їх буцімто мирової активности доказує, що нагороджено здебільша тих, хто суперльояльно і беззастережно протягом довгих років вислуговувався Москві, сприяючи в осягненні її політичних цілей.

Очолює список нагороджених індонезійський президент Сукарно, якого комуністом чи відкритим совєтофілом важко назвати, але заслуги якого для Москви безсумнівні: це він був головним ініціятором й організатором т. зв. Бандунґської конференції азійських та африканських країн, спрямованої проти ЗДА і проти НАТО, і це він допоміг Москві закріпити не так „справу миру", як совєтські впливи у південно-східній Азії та в Африці.

Третій і п'ятий з-поміж нагороджених, француз Льоран Казанова й іракський діяч Азіз Шеріф, одержали ленінську „мирову премію" знову ж таки не за їхню діяльність в користь миру, а за те, що наполегливо „боролися" у своїх країнах проти всіх і всього, що не йшло по лінії політики Москви і міжнародного комунізму. Мирова ж активність четвертого з-поміж премійованих, Олександра Корнійчука, що його в повідомленнях комітету, ТАСС-у і в статтях про цю подію в центральних московських газетах названо не українським, а совєтським письменником, виявилася в досить частих „командировках" закордон, нібито для участи з різних конгресах „культури і миру".

Але найяскравішим прикладом того, за що нагороджує Москва, може бути американський мільйонер і водночас особистий приятель Хрущова, Сайрус Ітон. Його „мирова активність" виявилася протягом багатьох років в безоглядній кампанії проти американського уряду і його „авантюрних плянів підготови нової війни", проти атомового озброєння ЗДА і „веденої американськими імперіялістами холодної війни". Ще в 1958 році Сайрус Ітон почав широку, підтримувану ним фінансово пропаґанду за запрошення Хрущова до ЗДА і за якнайтісніше „співіснування" ЗДА із Совєтським Союзом. В 1957 р. Ітон з відомими европейськими комунофілами Фредеріком Жоліо Кюрі і Бертраном Расселом започаткував у своїй посілості в Пагуош у Канаді влаштування міжнародних наукових конференцій, спрямованих проти „загрози атомової війни" не збоку СССР, але збоку ЗДА. Під сучасну пору Сайрус Ітон організує по американських університетах поміж студентами і професорами комітети сприяння справі визнання червоного Китаю, діяльність яких спрямована знову ж проти напрямних закордонної політики американського уряду. Всі ці кампанії Сайрус Ітон оплачує і щедро підтримує із своїх мільйонових фондів.

Із скріпленням і утриваленням миру всі ці ленінські „лавреати миру" типу Сайрона Ітона, Казанови і Шеріфа не мають нічого спільного. Головна мета їхнього „миролюбства" — довести до того, щоб ЗДА й інші країни вільного світу зрезиґнували чимскорше із своїх оборонних заходів і, скапітулювавши перед Москвою, прийняли нарешті накинутий їм „московський мир".

ВІДГОМІН У ПАРИЖІ

Париж. — Ніхто собі в Америці не здає справи з того, як боляче відчули англійці й французи американський натиск в напрямку припинення операцій в Єгипті в 1956 році. По сьогоднішній день не признають в цих країнах рації американцям, і тому прикрощі ЗДА в зв'язку зі збитим над територією СССР літаком відчувають тут, як свого роду реванш за „кривду", заподіяну в 1956 році. Про це не говориться голосно, жадна газета цього ще не написала, але це відчуття проступає крізь шкіру кожного француза.

Наче б губкою хто стер зі сторінок паризької преси вістки з Туреччини й Південної Кореї. Замовкли навіть голоси про важку кризу у відносинах між Францією і Тунісією, майже нічого не говориться про Альжир, зійшла на нівець проблема парляментарної сесії. Дві, коли не три сторінки в кожному щоденнику присвячені справі літака. Фотографії пілота, фото знайдених при ньому речей, усі фота, що їх подали совєтські бюра пропаґанди — красуються на видному місці. Промова Хрущова перед Верховним Совєтом наводиться майже повністю і правий „Фіґаро" відводить їй не менше місця, як офіціоз компартії „Юманіте".

На третій день після того, як Хрущов уперше згадав про цю справу, в паризькій пресі знялася справжня буря. Буря тим більша, що перші американські повідомлення говорили про те, що пілот залетів до СССР випадково, що він подавав якісь вістки і т. п. Праві часописи тоді повірили цим повідомленням і міцно відгризались на атаки Хрущова. Усі часописи обурювались тоном першої промови Нікіти, аж раптом — прийшло американське признання, що літак літав над території СССР з розвідчими цілями.

Не бракує розважних голосів. Відомий дипломат та інтелектуал Франсуа Понсе, слушно пише, що Хрущов забуває про те, що його розвідчі сіті „всипались" не раз, і коли порахувати викритих у вільному світі совєтських шпигунів, коли порахувати різні чорні афери совєтської розвідки, то справа з цим літаком — дитяча іграшка. Але Франсуа Понсе являє собою виїмок. Це не значить, що французька преса чи опінія наставлена вороже до ЗДА. Ні. Але тут виявляється, з одного боку, втіха, що нарешті американці „попалися" і не зможуть сказати, що мають рацію, а з другого — жаль, що може зіпсуватись те, що тут звуть „французьким шансом".

Що це за шанс?

Відомо, що де Ґоль має особистий чар. Зичлива опозиція називає його „чарівником", що в 1958 році „звів Маріянну солодкими речами". Один часопис останніми днями, розповідаючи про враження, яке зробив де Ґоль в Америці, твердив, що те саме враження робить він на армію: коли він був в Альжирі, то всіх переконав своїми промовами. Однак, як заявив один старшина, „коли б де Ґоль був з нами й промовляв кожного дня, все було б в порядку, а так — ледве він від'їхав, знову виринули сумніви".

Французи вважають, що де Ґоль зачарував Англію, Канаду й ЗДА. І тут вже ніхто не припускає, що з виїздом його міг зникнути і його чар. Всі вважають, що на вершинній конференції дістанеться йому перша роля. А що коли тепер, після афери з літаком, конференція розіб'ється? Де Ґоль не матиме змоги зіграти своєї ролі. А це ж був шанс Франції закріпити свою позицію в колі великих потуг.

Хрущов використовуватиме цю аферу до решти. Він видоїть її так, як видоює корову орденоносна доярка, в аспекті міжнародної політики і в аспекті внутрішньому. Вже йдуть тисячі мітинґів по всьому СССР. Змобілізовано всі компартії. Французька — аж захлинається. Це бо справді вимріяний пропаґандивний коник! Подумайте тільки: всі докази в руках. А найважливіше те, що можна грати невинну овечку, атаковану американським вовком. Бо ЗДА наче б виявили своє нечисте сумління. Адже могли відразу заявити: що ж — ми платимо тією самою монетою. Але цього не зроблено. Бодай не зроблено відразу.

Хрущов може продовжувати історію: мовляв, Айзенгавер не винен, а винна „американська воячина", кола „імперіялістичного капіталу" на послугах якого стоять військові кола. Це саме те, що йому найбільше треба, щоб у всіх країнах викликати думку, яку вже компартії роздують, що — мовляв — договоритися з ним можна, але треба, щоб при владі були люди „мирні", тобто — безхарактерні або криптокомуністи.

Певно, врешті все стане ясним і для французької преси. Але аж тоді, коли минеться підсвідоме почуття, що це — реванш за Суез і щаслива нагода „відбитися" на американцях.

Розуміється, нікому це користи не принесе, а найменше французи, бо де два б'ються, там третій користає. А цим третім може бути лише Москва. І тому ввесь шум французької преси — ні до чого.

В хвилині, коли здаємо на пошту цей допис, вже приходить протверезіння: часописи починають критично аналізувати московську версію афери й знаходити в ній „дві темні точки". Завтра їх буде більше. А післязавтра — маємо надію — покажеться, що солідарність вільного світу може витримати далеко більше, як ресентимент подій 1956 року і більше, як одну штучку Нікіти Хрущова.

О. Д-вич

ВЕСНА

Там, на узвишші,
біла і струнка,
Неначе намальована у небі,
Берізонька і дівчина під нею...
Дивлюсь — не надивлюся,
то вона!
Мене не видно звідти. І нехай.
Зате і звідси
дуже добре видно
Її лице, її тоненьку постать,
Її усю — маленьку і легку.
Здається дуже просто —
підійти,
За руку взять,
почати як годиться
Про інститут,
чи може, про погоду,
Весна, мовляв...
Про все, щоб тільки руку
Стискати у руці — не можу, ні.
Не можу і не хочу. А вона
Напружено вдивляється
у далеч,
Немов отам,
за хмарами - горами,
Щось неспокійне бачить,
щось тривожне,
Незвідано — велике і — своє!
Їй так багато треба на землі,
Вона майбутній лікар
знаменитий,
Майбутній вчений —
так, вона учений! —
Вона, Тетяна, все на світі знає
І лиш одне їй досі невідомо —
Вона — весна!
Вона моя весна!

Ю. ГЕРАСИМЕНКО

Д-р О. М. Рижій

10-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА В АМЕРИЦІ

Дні 28-го і 29-го травня цього року будуть пам'ятними для всіх українських лікарів на північно - американському континенті. Тоді відбуватиметься в Торонто, Канада, Третій Науковий З'їзд, присвячений 10-літтю УЛТ в Америці. Під час цього з'їзду український лікарський стан з перспективи часу погляне на проведену ним працю, від піонерських початків заснування УЛТА в 1950 - 51 рр. до сьогоднішнього дня.

Можна навести принайменше п'ять причин, чому святкування 10-літнього ювілею проходитимуть у бадьорому настрої.

Лікарська професійна група є частиною еміграції, що працює за фахом, скріплюючи лікарську професію.

УЛТА розвинуло та поширило свою діяльність і об'єднує тепер українських лікарів не тільки в ЗДА, але й тих, що живуть у Канаді. За останніх десять років ряди українських лікарів збагатились сеньйорами й новозавершеними в студіях, вільнопрактикуючими лікарями, керівниками шпиталів і шпитальних відділів, спеціялістами та науковими працівниками. Число лікарів - резидентів, що незабаром завершуватимуть свою спеціялізацію, є ще доволі велике.

Українські лікарі — одна з професійних груп, що репрезентує конкретні надбання нашої еміґрації.

Не менше важливим є факт, що лікарі не остаються позаду у своїй праці в рамцях громадського життя української спільноти. Вони збірно й індивідуально працюють на національному полі. Громадська жертвенність українських лікарів може послужити добрим прикладом для всіх інших професій.

Вартісну та позитивну спробу ввести УЛТА в саме ядро актуальних справ української спільноти проведено в одному з східньо - середніх стейтів. Там проводиться тепер цілу низку зустрічей - рефератів наших найчільніших знавців державно - політичних наук, музики, літератури та мистецтва з лікарським загалом. Ця робота ще раз доказує, що турбота за долю українських культурних надбань стає для УЛТА не менше важливою, як вузько-фахова діяльність, що її провадить Товариство на внутрішньому форумі. Сподіваємось, що ця акція успішно пошириться й на інші осередки, закріпить за собою права громадянства і принесе позитивні наслідки.

Родинне життя — основа нашого суспільного ладу. Тому знаменитим організаційним досягненням є активна співпраця УЛТА з новооформленими Діловими Комітетами Пань, до речі, дружин лікарів. Ці Ділові Комітети успішно розв'язують проблему консолідації родинного й професійного життя наших, стурбованих браком часу, лікарів. Вони дозволяють лікарям і членам їхніх родин стати в майбутньому кориснішими громадськими працівниками в рямках вже існуючих українських організацій.

Українське Лікарське Т-во в Америці, яке ще донедавна перебувало на „скитальщині" і не мало репрезентативної домівки в Ню Йорку, недавно перенесло свою діяльність до краще устаткованого приміщення. Це корисне надбання приводить нас щораз ближче до зреалізування ідеї побудови Українського Лікарського Дому, який приміщував би в себе Управу УЛТА, редакцію і друкарню „Українського Лікарського Вісника", українську медичну бібліотеку та український лікарський музей.

Український Лікарський Дім, що був би дбайливо запляннований до побудови протягом наступних десяти років, повинен не тільки дати постійний осідок УЛТА та редакції „УЛВ", але й засвідчити перед вільним світом про поступ української медичної науки. Щасливим збігом обставин є ще між нами люди, які працювали в університетах України і диспонують рукописами, експонатами та спогадами, що можуть засвідчити перед вільним світом про осяги українських працівників в медичній науці. Ці рукописи та експонати мусять бути збережені, бо не знаємо, що залишилось незнищеним на рідних землях.

Наші студенти медицини повинні також мати домівку, де могли б доповнювати своє знання. Це була б наша спадщина, яку ми зобов'язані їм залишити, якщо хочемо, щоб вони почували себе фахівцями рівновартісними з фахівцями інших національностей, щоб були гордими з свого українського походження.

Цікаво, наскільки популярною є ця проблема серед українського суспільства?

Чи батьки, що посилають своїх синів та дочок до медичних шкіл, в достатній мірі заохочують їх до того, щоб вони горнулися до Українського Лікарського Т-ва в ЗДА і Канаді, щоб користувались його досвідом? Допомога батьків і всього українського громадянства в цій важливій справі дуже потрібна. Одним з основних кличів наших абсольвентів медичних шкіл має бути: „Молоді українські лікарі — до Українського Лікарського Товариства!" Бо тільки в УЛТА знайдуть вони не тільки щиру професійну й товариську піддержку, але й частину своєї української особовости та рідної української традиції.

Схвалюючи мету УЛТА, зорганізована українська громада в ЗДА і Канаді напевно з симпатією приглядатиметься святкуванням десятиліття цієї організації. Добре буде, коли українська громада морально допомагатиме УЛТА проводити його роботу на такому самому високому рівні, як рівень професійних ідеалів українських лікарів.

Москва протестує проти викинення з Швайцарії її двох дипломатів-шпигунів

Женева. — Совєтський уряд передав через швайцарського амбасадора в Москві Альфреда Зендера ноту протесту проти арештування й видалення з Швайцарії двох совєтських „дипломатів", що їх швайцарська поліція приловила була у вівторок мин. тижня в Цюріху на гарячому вчинку, як вони мали перебрати від неназваного швайцарського, чи німецького шпигуна документи про швайцарські радарні споруди та західньо-німецькі ракетні бази. Совєтська нота докладно передає ту подію промовчавши, що ці совєтські „дипломати" займались шпигунською роботою. Нота обурюється, що швайцарська поліція арештувала була в Цюріху Николая К. Модіна і Бориса П. Фролова, а наступного дня арештувала в Берні шофера совєтської амбасади Н. С. Ларіонова. На домагання большевиків, швайцарські власті звільнили в той же день арештованих, але приказали двом названим „дипломатам" до 24-ох годин виїхати з Швайцарії — що й сталося. Совєтська нота твердить, що Швайцарія спеціяльно спрепарувала ту подію, щоб відвернути міжнародну опінію від „піратської інтрузії" американського пілота на совєтську територію та щоб погіршити шанси конференції „на вершинах". Совєтська нота домагається „покарання винуватих" і відмовитись від подібних історій на майбутнє. — Речник швайцарського уряду заявив у зв'язку з совєтською нотою, що не Швайцарія, а совєтські дипломати-шпигуни завинили що їх викинення наступило в часі, коли ще не прохолола історія з американським літаком.

● Американське Біблійне Товариство існує вже 144 роки і цього року воно може похвалитися рекордом, бо в минулому 1959 році йому вдалося поширити по всьому світі 17,650,917 примірників Святого Письма в різних мовах.

ГОЛОС ЧИТАЧА

ПРО „НАШ НАЙБІЛЬШИЙ АТУТ"

Цією справою цікавилось багато визначних людей не лише на словах, але й на ділі. Свого часу постало в Празі під головуванням президента Чеської Академії Наук проф. д-ра Фирстера Т-во Прихильників Української Пісні, яке мало покликати до життя український мішаний хор під керівництвом безсмертного А. Кошиця. Для цієї цілі зібрано 100,000 корон. Багато інших людей робили подібні старання. В роках 1954 - 55 пробував і я переконатися в можливості створення якісного українського мішаного хору в Авґустдорфі в Німеччині, серед найнесприятливіших обставин. В цьому таборі не було досвідчених хористів. Більшість співаків це були реконвалесценти „ТВЦ". Лише декілька з них знали приблизно нотну грамоту, але з листа співати не потрапив ніхто. По 1.142-ох пробах виконував цей хор пісні з т. зв. кошицівського репертуару. Фахові німецькі критики писали про цей хор в суперлятивах. Дещо з цих рецензій перекладено з німецької мови на українську мову і вміщено в українській пресі. Тим експериментом була підтверджена теорія славного співака та педагога А. Мишуги про те, що з кожного людського голосового матеріялу можна продукувати гарні, милі і шляхетні звуки. Пан Р. Левицький зробив добрі спостереження. Його думки про можливість створення високоякісного хору та про репертуар відповідають нинішнім обставинам. Щодо вибору керівника хору дир. Городовенка не може бути ніякого сумніву, бо він уже давно показав свої безмежні спроможності. Однак не можу погодитись з думкою творення з мішаного якісного хору форми „шову". Дозволяю собі з цього приводу піддати під розвагу мою думку.

Твори, виконувані Українською Республіканською Капелею під керівництвом А. Кошиця, в хоровій літературі є найкращими у світі. Так признала не дуже до нас прихильно наставлена фахова преса. Для виконання цих творів треба добре вишколених голосів, при помочі яких такий керівник як дир. Городовенко зуміє напевно зблизитись до позему виконання цих творів У. Р. Капелею. В такому виведенні творів не треба ніяких додатків, як то ансамблю бандуристів, чи танків в програмі хору, бо це обнизило б мистецький позем концертів. Також були б зайвими точки солістів з акомпаніяментом фортепіяна, бо їх участь не підвищувала б мистецької вартости концертів. Тут треба керуватись смаком мельоманів і критиків, які в оцінці стильових концертів однакові так в Америці, як і в Европі. Для того, щоб тіло було самовистачальним і життєздатним, воно не повинно мати більше як 45 осіб. Двадцять жіночих та 24 чоловічих голосів в стані заповнити звуками навіть такі залі, як „Конвенщен Голл" у Филаделфії, і без мікрофона досконало виконувати навіть такі твори як „Страшний Суд" Демуцького, якщо вони будуть належно вишколені.

На мою думку, добре поле для розвою має ансамбль бандуристів у зв'язку з танком. Цей ансамбль міг би ілюструвати нашу народну пісню і дати в шляхетній формі наші танки без усякої екзотики. Цей ансамбль з 40 - 45 осіб міг би бути життєздатним і робити нам добру пропаґанду у світі. Маючи на чужині таких мистців, як проф. Переяславець, дир. Китастий та дир. Божик, не може бути ніякого сумніву в мистецькому позем виконуваних ними програм. Обидва ансамблі робили б корисну для українського народу працю і не могли б не бути признаними навіть і вибагливою публікою і дуже строгими критиками. Для обох проєктованих ансамблів мусіли б бути допоміжними силами наші педагоги співу, яких тут в Америці і Канаді немало, наприк., проф. Крахно, проф. Бутовський, проф. Примова і ін. При добрій волі і співпраці це все може статися дійсністю і то в недалекій прийдешності.

Михайло Дуда

Лев Яцкевич

МОЖЛИВОСТІ ПРАЦІ НА ФЕДЕРАЛЬНИХ ПОСАДАХ

(5)

Департамент летунства затруднює 300,000 цивільних працівників у 6,000 спеціяльностях. Його завдання — повітряна оборона Америки проти чужої аґресії. Головним завданням більшости низових клітин департаменту летунства — уліпшення та досліди над летунськими спорудами та повітряною зброєю.

Департамент Армії — це друга потужна федеральна клітина, що має під своїми крилами величезну кількість цивільних працівників в 1,200 спеціяльностях. Низові клітини цього департаменту уліпшують та продукують зброю, роблять досліди в усіх ділянках знання, будують різного роду споруди, мости, шляхи, та ін.

Департамент морських сил — це, здається, найбільша федеральна аґенція, що затруднює понад 400,000 фахівців, які працють над уліпшенням та дослідами в усіх ділянках інженерії, метеорології, психології, медицини, океанографії та статистики.

Єдина всецивільна і незалежна дослідна федеральна аґенція це Національний Дорадчий Комітет для Аеронавтики у Вашинґтоні, в якому на 8,000 працівників 10% мають докторат та „мастер деґрі". Цей Дорадчий Комітет став стрижнем Аґенції аеронавтики і сферичних просторів, що має завдання робити досліди в ділянці міжпляннетної комунікації.

Для людей, що люблять екзотику, є можливість працювати в Панамі — в Компанії Панамського Каналу та в Управлінні Панамської Зони. Обидві ці федеральні аґенції керують та адмініструють водними шляхами Панамського Каналу і численними доками для направи кораблів. Крім цього їм підлягає залізниця для комунікації через Панамську протоку.

Самий перелік численних федеральних аґенцій, в яких наші люди могли б оформитися на працю, забрав би багато місця, а тому подамо ще кілька найважливіших: департамент скарбу, Головний Рахунковий Уряд, федеральна Комісія для комунікації, Federal Power Commission, Farm Credit Administration і General Service Administration, що затруднює приблизно 26,000 працівників в Америці, її посесіях та територіях, в Лондоні, Токіо та на Кубі.

Я не згадав ще про департамент пошти з його 500,000 працівниками, 38,000 поштовими урядами та 32,000 доставних шляхів, що обслуговують відлюдні поселення, та про Адміністрацію Ветеранів, що опікується 20 мільйонами американських ветеранів, затруднює 170,000 працівників і має 250 шпиталів та станиць.

Можливості для українських інженерів

Найбільше можливостей дістати добру федеральну працю, існує для інженерів. Переглядаючи оголошення на стіні одної з федеральних аґенцій, в якій працює понад 500 інженерів, я натрапив на щось із сотню вільних посад з платнею від $6,200 до $14,-800, багато з них поза кордонами Америки, на Філіппінах, Аляскі на островах Ґуамі, в Ґібральтарі, Шкотії, у Франції, Туреччині, Арґентині, Тунісі, Німеччині та ін. На тих посадах затруднені дістають щомісячні додатки в розмірі від 10 до 25% основної платні та 2-місячну відпустку на рік з оплаченим переїздом в обидві сторони.

Щоб заохотити інженерів іти на федеральну службу, американський уряд видав брошурку "Job Opportunities For Engineers with United States Government," де подано 25 інженерських професій, на які є запотребування.

Згадана брошура наводить також перелік федеральних аґенцій у північно - східніх та південно - східніх стейтах, в яких могли б бути заінтересовані филаделфійські інженери.

Цих кілька поданих інформацій далеко не вичерпують всіх можливостей оформитися на спокійних, добре платних федеральних посадах, яких чомусь або не хочемо бачити, або вважаємо, що вони для нашого брата недоступні.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Українське Академічне Козацтво „Запорожжя" відзначує свій ювілей

В цьому році 10 травня минає 50 років, як в столиці Буковинської України в Чернівцях, засновано перше „бурші́вське" українське студентське товариство „Запорожжя". Ця перша українська студентська корпорація взагалі, пов'язала студентські бурші́всько-корпоративні традиції, плекання дисципліни тощо із українською козацькою традицією ордена Запорізьких Козаків. Вона виховувала в своїх рядах відважних українських патріотів, що пішли сміло в ряди учасників наших Визвольних Змагань обидвох воєн та протиставилася політиці румунізації всіма можливими способами. Тому з ініціятиви останнього голови Ради Батьків проф. Юліяна Зав'янського ще 1957 р. дано почин до відзначення в цім році того ювілею. І так у Ню Йорку 1959 р. створено тимчасовий, а в лютім 1960 р. остаточний Комітет для відзначення Стосеместрового Ювілею Українського Академічного Козацтва „Запорожжя", який очолив, як почесний голова, Батько „Запорожжя" проф. Юліян Зав'янський, а управу комітету обрано в складі: голова — Олександер Микитюк, заступники Артемідія Мариш-Джулинська та Стефанія Жуковська-Циганюк, секретарі Олександер Соколишин та Філярет Лукіянович. Теж скасовано всі дисциплінарні кари членства, крім національної зради (а такої здається не було за останні часи) та підвищено всіх юнаків до стану козаків. Рівночасно комітет назначив своїх представників на Америку: Артемідію Джулинську-Мариш; на Австралію: Володимира Білинського; на Англію: Лева Романовського; на Канаду: Анатора Джулинського та на Німеччину й Австрію: Станіслава Буша. Заплановано зробити з'їзд в Ню Йорку в днях 28 та 29 травня 1960 р. В програму з'їзду входять Служба Божа та Панахиди в обидвох наших церквах, комерс і наради в Народнім домі та Наукова Конференція в НТШ з доповідями Ю. Зав'янського про „Запорожжя", Володимира Гнідого про студентство Буковини та судді д-р Івана Новосівського про почесного члена „Запорожжя" Степана Смаль-Стоцького із передачею його портрету до ґалерії образів НТШ. Портрет Степана Смаль-Стоцького виготовить арт. маляр Буцманюк з Канади. „Запорожжя" мало свої відзнаки-барви, шапки й ленти: малиново-білу-золоту та клич: „Борімося! Поборемо!" Слід побажати „Запорожцям", щоб наступний з'їзд відбували вже у вільній Україні.

О. С.

Діяльність УСГ — Нюарк

Українська Студентська Громада в Н. Йорку, добре відома із своєї діяльности в студентському русі протягом останніх років, цього року знову широко розвинула свою працю.

Одне з важливіших завдань, яке стоїть перед громадою цього року, це переведення акції в справі Фонду Катедри Українознавства. Хоч рішення про потребу створення постійної катедри українознавства при одному з американських університетів постало ще на студентському конґресі минулого року, його практичне виконання щойно тепер стало можливим. У зв'язку з тим були скликані ширші сходини громади, на яких була змога почути від голови комітету ФКУ при СУСТА, колеґи С. Хемича про ціль та плян виконання такої акції. У висліді створено комітет під головством колеґи М. Голінатого, який має зайнятися тією справою. Приємною несподіванкою на сходинах була присутність президента СУСТА, колеґи К. Савчука та членів екзекутиви колеґ В. Прибили та М. Білика, які загостили на сходини.

Фінансовий стан кожної організації є одним з важливих чинників, які рішають про можливість праці даної організації. Забава, яку влаштувала студентська громада в Нюарку на початку цього року, була вдалою імпрезою під оглядом розваговим та фінансовим. Праця і труд, які були вложені в цю забаву, виправдались, бо багато справ, які до того часу були неможливі до переведення з фінансових причин, тепер стали реальними. Тут велике признання треба скласти тим паням та батькам студентів, які, чи при буфеті чи в кожний інший спосіб допомогли при улаштуванні забави. Без їх помочі трудно собі уявити, як забава була б вдалася.

Протягом цього року УСГ в Нюарку вже взяла участь в таких справах як: підтримка акції започаткованої УККА в справі видання поштової марки Т. Шевченка, протестування проти вивозу Українців на Корсику французьким урядом проголошення дня Крут, та вислання фінансової допомоги українським студентам в Австрії.

Під теперішню пору студентська громада підготовляється до двох імпрез. Дня 22 травня на спілку з тутешнім відділом Пласту і СУМА, студентська громада плянує влаштувати академію для громадянства, щоб вшанувати пам'ять українських героїв. Друга Імпреза це „Організаційна Конференція СУСТА", якої господарем є УСГ у Нюарку. Конференція відбудеться в суботу 18-го червня в приміщенні Сітон Гол Університету. Ціллю конференції є обговорити актуальні справи як: методи праці СУСТА, справа батьків, справа тут роджених українських студентів, тощо. Громадянство, яке цікавиться студентськими справами, є щиро запрошене до співучасти.

Р. А.

Українське жіноцтво Джирзі Сиғі, Н. Дж. працює для громади і української справи

У минулому місяці відбулися Звичайні Річні Загальні Збори Відділу Українського Конґресового Комітету Америки, на яких підсумовано працю Відділу. Збори визнали працю Відділу поважною й корисною, висловлюючи признання всім, що віддають їй час і сили.

Наша громада повинна знати, що в праці нашого Відділу УККА є дуже поважна участь організованого українського жіноцтва в Джерзі Сиғі, що індивідуально й групово, через свої організації, постійно співпрацює з Відділом у всіх його акціях і виступах. Для прикладу треба назвати: пані Назар, голова Відділу Союзу Українок Америки, пані Драган, пані Гумовська, Сестрицтво при церкві св. ап. Петра і Павла, що його головою є пані Келлі Барна.

Нам приємно повідомити, що в працю для Громади й УККА включається тепер Український Жіночий Демократичний Клюб, що його головою є пані Анна Гутер.

Ми високо цінимо працю українського жіноцтва в Джерзі Сиғі й віримо, що в цьому Ювілейному Році Українського Конґресового Комітету Америки, коли наша Громада готовиться відзначувати 20-ліття нашої Установи, українське жіноцтво Джерзі Сиғі причиниться до достойного вшанування цих Роковин.

Антін Шаран,
голова Відділу УККА
в Джерзі Сиғі, Н. Дж.

Посвячення дому „Самопомочі" в Ню Йорку

8-го травня відбулася в Ню Йорку незвичайно мила імпреза - посвячення дому „Самопомочі" при 2 евеню ч. 98. ! Цей 4-поверховий будинок набула Централя „Самопомочі" за $55,000. В його партері, відповідно і з комфортом перебудованім будівничим п. Суником, знайшли вигідне приміщення кредитова кооператива „Самопоміч", централя і нюйоркський відділ „Самопомочі", Т-во Укр. Кооперації, 194 Відділ УНС „Свобода" і 3 відділи „Провидіння". Рухома поперечна стіна позволяє утворити в потребі з цілого партеру простору залю, яка може вигідно помістити понад 100 людей.

В цій залі зібралася майже сотня представників наших організацій і установ та членів, щоб взяти участь в цьому небуденному святі. Акту посвячення довершив о. д-р Севастіян Сабол, ЧСВВ.

Після посвячення привітав зібраних голова „Самопомочі", колиш. міністер Ю. Ревай, який розказав історію набуття цього дому, що являється новою твердинею українства на терені Ню Йорку. Дальший провід передав він проф. М. Лисогорові, який говорив про завдання і умовини праці Самопомочі, а вкінці запросив зібраних на спільне свячене, організоване нюйоркським відділом Самопомочі, якого він є головою.

Після того, як о. мітрат Орест Іванюк поблагословив Божі дари, засіли гості до трапези, під час якої виступали з привітами й побажаннями численні промовці як: президент УНС і УКК п. Д. Галичин, голова ТУК-у радн. І. Шепарович, головний радний „Провидіння" п. М. Клецор, предсвавник Об'єднаного Комітету Укр. Організацій міста Ню Йорку — мгр. І. Базарко, голова ОбВУА д-р І. Козак, голова нюаркського відділу Самопомочі д-р В. Бемко, представник Відділу і директор кредитової кооперативи з Джерзі Сиғі п. М. Бук, голова Відділу в Пасейку — інж. О. Клисяк, делеґат Краєвої Пластової Старшини — п. Вишневський, голова Тов. Суду при Самопомочі д-р М. Шахнович, делеґат Укр Спортового Клюбу в Ню Йорку суддя М. Шпитко, директор Школи Українознавства д-р В. Вишиваний і голова Контр. Комісії Кредитової Кооперативи в Ню Йорку д-р Гуглевич. Всі промовці підкреслювали вагу і значення праці Самопомочі в нашому суспільному житті і ту важливу ролю, що її відіграє побудована на базі Самопомочі українська кредитова кооперація в господарському житті української спільноти у ЗДА. П. Клецор апелював до піддержки органу Самопомочі „Наш Світ", а д-р Вишиваний звернув увагу приявних на вагу утримання очолюваної ним школи українознавства і на нагоду та необхідність набуття дому для тої школи, який в противному разі може в найкоротшому часі перейти в чужі руки. Накінець відчитав проф. Лисогір письменний привіт від головного секретаря УНС д-ра Падоха, який не міг привітати Самопомочі особисто, бо обов'язки покликали його на той день до Дітройту.

Після того, як о. мітрат Іванюк відправив молитву, голова Самопомочі, п. Ревай закінчив цю приємну зустріч подякою всім, які причинилися до росту Самопомочі і до влаштування цієї незвичайно вдатної імпрези. Її успіх в першій мірі треба завдячити праці пань: Л. Ластавецької, М. Федишинової, Е. Козіцької, М. Павлюкової і О. Фостякової.

І. В.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим і співвласниками 22-мільйонового майна організації!

Українська Національна Рада повідомляє про внутрішні непорозуміння

Мюнхен. — Останній Бюлетень Українського Інформаційного Бюра, який є офіційним органом Виконавчого Органу Української Національної Ради, з дати 4 травня ц.р. приносить повідомлення, що „Група з 8-ми членів УНРади, під проводом проф. П. Феденка, іменем трьох фракцій УНРади (У. Соціялістична Партія, УНДО і Союз Земель Соборної України), що назвали себе більшістю УНРади, подала голові Виконавчого Органу М. Лівицькому своє „Проголошення", в якому висловлює йому недовір'я..." У Бюлетені говориться, що Виконавчий Орган не хотів розголошувати цього нового внутрішнього непорозуміння внутрі УНРади, але робить це тому, що члени названих фракцій, опозиційних до п. М. А. Лівицького приватно поширюють своє Проголошення. Ото ж Бюлетень друкує в цілості те Проголошення та водночас відповідь п. М. А. Лівицького. Як виходить з тексту обширної заяви опозиційних фракцій, вони закидають голові Виконавчого Органу головно не скликування засідань фракцій та Президії УНРади і ведення неавторизованих дій. П. Микола А. Лівицький заперечує закидам опозиції, твердить, що в нараді з 28 березня ц.р. „у винесенні недовір'я (голові Виконавчого Комітету) фактично брали участь п'ять членів УНРади від соціялістів і два від УНДО" на всіх 29 членів Ради та що те рішення опозиційних членів не важне, бо „ніхто, крім покликаних до цього органів, себто Сесія чи Президія УНРади не може висловити йому (голові Виконавчого Органу) недовір'я". З свого боку він закидає членам опозиції персональні мотиви і брак зрозуміння для його акції щодо Американського Комітету.

Після прочитання цілого того числа Бюлетеню, однаково опозиційного Проголошення, як відповіді на нього, з усіми є варливими ел айливими висловами, не можна відмовити слушности авторам тих писем, що весь той новий заколот в УНРаді діється тільки „на втіху червоної Москви" та зі шкодою для української національної справи.

Ф. М.

Президент не підписав законопроєкту про допомогу безробітним районам

Вашингтон. — Президент Айзенгавер 13-го травня не підписав законопроєкту про федеральну допомогу тим районам, які мають більше число безробітних. Цей законопроєкт дозволяв видати $251 мільйон на розбудову промислу і підприємств в районах, де число безробітних досить велике. Президент переслав цей законопроєкт до Сенату, бо на думку Айзенгавера не треба будувати нові фабрики і купувати до них машини в районах, де населення живе з рільництва. Президент гадає, що тимчасове безробіття можна буде зліквідувати іншим способом, а не на кошт федеральних податків. Президент рекомендує Конґресові ухвалити меншу суму на цю ціль. В політичних колах гадають, що Конґрес не зможе перемогти вета Президента ані не буде мати можливости прийняти інший законопроєкт. Сенат прийняв був цей проєкт більшістю 45 до 32 голосів, а Палата більшістю 201 до 184. Щоб можна перемогти вето Президента, на те треба більшости двох третіх присутніх голосів. Демократи сподіваються використати те вето Президента при найближчих виборах в тих виборчих округах, де є більше число безробітних.

Справа американського літака спричинила лявіну дипльоматичних нот

Москва. — У зв'язку з зістріленням американського літака біля Свердловська прийшла виміна дипльоматичними нотами не тільки між СССР і ЗДА, але й іншими країнами, названими в отому інциденті. Ото ж Совєти вислали ноту протесту з погрозами репресій — до Норвеґії, Туреччини й Пакістану, з приводу того, що ніби ті країни були посередньо допоміжні в американському „акті агресії" літаком „У-2". Цей літак, за твердженням большевиків, що покликуються на зізнання пілота із знищеного літака, Френсіса Ґері Поверса, був стаціонований на турецькому летовищі в Інсірліку, звідкіля полетів до Пешавару в Пакістані, де дістав інструкції летіти почерез СССР до норвежського летовища в Бодо. Всі три названі держави відповіли, що вони не мали нічого спільного з отією місією американського літака і про неї не знали, та що вони є проти того, щоб літаки ЗДА, користуючись їх летовищами використовували їх для протисовєтських розвідчих летів. Норвеґія окремою нотою запротестувала перед ЗДА проти того, що американський літак мав скористати з норвежського летовища без попередньої згоди збоку Норвеґії. Але норвежський міністер закордонних справ Гельвард М. Лянґе заявив, що Норвеґія не дасть себе застрашити совєтськими погрозами. Пакістанський уряд проголосив, що переведене слідство не потвердило, наче б літак „У-2" відлетів над совєтською територією з Пешавару. Додатково Совєти, користаючи з створеної їх пропаґандою отмосфери, запротестували окремими нотами до Туреччини й Ірану проти дозволу Ірану на маневри летунства ЗДА, Англії, Туреччини і Пакістану над іранською територією. Ще одну ноту з протестами і погрозами Москва переслала Японії, намагаючись утруднити японському урядові дістати в парляменті затвердження на недавній японсько-американський пакт приязни і взаємної безпеки.

Читайте українські книжки й газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ" І її ВИДАНЬ

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

СПИСОК Ч. 21.

Ю. Думанська, Джерзі С.	$ 10.00	М. Мороз, Лінколн	1.00
І. Єгер, Сістел	7.00	С. Колтун, Гантінґтон	1.00
І. Курман, Торонто	6.00	Н. Савчук, Бронкс	1.00
С. Шмаґа (в 3-тю річницю смерти мужа) Ню Гейвен	6.00	А. Ясновський, Клівленд	1.00
		К. Рена, Шикаґо	1.00
Е. Куровицький, Ню Йорк	6.00	І. Панчак, Дітройт	1.00
Д. Яремко, Канзас Сіті	5.00	І. Кульматицький, Толідо	1.00
К. Надяк, Шикаґо	5.00	І. Підперигора, Дітройт	1.00
А. Бабій, Шикаґо	5.00	М. Деминівський, Фила.	1.00
Д. Висоцький, Флашінґ	5.00	В. Дмитрів Вест Айслін	1.00
В. Єднороз, Шикаґо	5.00	І. Сулима, Сейр	1.00
М. Щербак, Нюарк	5.00	П. Польовий, Фенікс	1.00
Відд. 114 УНС, Шикаґо	5.00	І. Праськевич, Ансонія	1.00
М. Гарас, Елмвуд Парк	4.00	М. Плекан, Рачестер	1.00
Т. Діськевич, Шикаґо	4.00	Н. Весоловський, Честер	1.00
Н. Гнатик, Боффало	3.80	А. Спаченко, Менгайм	1.00
Я. Закаляк, Лінден	3.35	Н. Бродич, Честер	1.00
П. Співак, Шикаґо	3.00	Ю. Німилович, Індіанаполіс	1.00
Г. Замойський, Стелтон	3.00	С. Коваль, Шикаґо	1.00
М. Гентош, Делано	3.00	Д. Дранка, Боффало	1.00
М. Техловец, Норвіч	3.00	Л. Хомко, Валнатпорт	1.00
А. Шотурма, Филаделфія	2.70	М. Кулинич, Балтімор	1.00
А. Феданко, Бінґемтон	2.50	О. Ганущевська, Провіденс	1.00
Н. Яримович, Бронкс	2.40	П. Шагай, Гартфорд	1.00
В. Новіцький, Боффало	2.20	М. Гупайло, Наяґра Ф.	1.00
М. Федчишин, Гілсайд	2.20	С. Вац, Лорейн	1.00
І. Сеник, Шикаґо	2.00	С. Гарбач, Когоес	1.00
Ясновський І. Шарпсвіл	2.00	А. Блискун, Лорейн	1.00
А. Турчин Трентон	2.00	Г. Тесленко, Трентон	1.00
Я. Михайлович, Монтіселло	2.00	Г. Галайко, Дітройт	1.00
С. Антонишин, Асторія	2.00	В. Сілецький, Боффало	1.00
М. Політило, Геркімер	2.00	П. Новак, Шикаґо	1.00
Ю. Янчишин, Дітройт	2.00	М. Олексюк, Боффало	1.00
К. Оліяр, Тангинтон	2,00	П. Вігомський, Сан Дієґо	1.00
О. Король, Рачестер	2.00	А. Качмар, Есбурі	1.00
Д. Петрецький, Трой	2.00	Т. Фірцович, Шикаґо	1.00
Я. Панчук, Шикаґо	2.00	Г. Плекан, Сен Джозеф	1.00
В. Шмуляк, Гіллсайд	2.00	А. Федус, Бостон	1.00
О. Косців, Лос Анджелес	2.00	І. Палісвич, Блумфілд Гілс	1.00
А. Винник, Дітройт	2.00	Г. Скірка, Кліфтон	1.00
М. Осадців, Рачестер	2.00	З. Левицький, Монтреал	1.00
Х. Прончак, Филаделфія	2.00	О. Верига, Торонто	1.00
Т. Курко, Шикаґо	2.00	І. Букавин, Бронкс	1.00
В. Зазуля, Дняр	2,00	І. Нафус, Боффало	1.00
Т. Голубенний, Трумберсвіл	2.00	Т. Василик, Елмайра Гтс	1.00
Н. Задерецький, Клівленд	2.00	Б. Савчин, Торонто	1.00
С. Лібович, Ню Йорк	2.00	Г. Бабяк, Коплей	1.00
Н. Кобель, Филаделфія	2.00	Н. Білинська Гайланд Пк	1.00
М. Сокольський, Рачестер	2.00	Б. Островський, Омаґа	1.00
Д. Близнюк, Гартфорд	2.00	О. Войтович, Варрен	1.00
В. Гронь, Ню Брансвік	2.00	Д. Гавелий, Вайт Гейвен	1.00
С. Спетрук, Монтреал	2.00	І. Микитинський, Торонто	1.00
В. Чупа, Аліквіпа	2.00	В. Молодецький, Торонто	1.00
І. Ганза, Кітімат	2,00	А. Харамбура, Рачестер	1.00
А. Стельмах, Сакраменто	2.00	А. Шаравара, Вунсакет	1.00
Д-р Н. Скрипух, Брендфорд	2.00	Я. Крупа, Трентон	1.00
А. Кецко, Рачестер	1.50	В. Яремішин, Амстердам	1.00
М. Лущишин, Оліен	1.50	Л. Улітський, Бруклин	1.00
Б. Макаренко, Пасейк	1.50	Т. Гомза, Йонкерс	1.00
А. Гаврилюк, Клівленд	1.00	В. Пилипчак, Ст. Кетерінс	1.00
Л. Гураль, Випані	1.00	М. Кавац, Парма	1.00
Ф. Милещук, Ню Йорк	1.00	Г. Дидинський, Фила.	1.00
Н. Герлях, Асторія	1.00	М. Косарчин, Шикаґо	1.00
В. Гафткович, Гартфорд	1,00	М. Ласка, Гемтремк	1.00
Ю. Білецький, Ст. Пол.	1.00		
М. Бідюк, Дітройт	1.00	Разом	$ 247.65
М. Харчук, Міннеаполіс	1.00	Раніше проголошено	$ 5,377.21
Б. Волинець, Клівленд	1.00		
А. Конопацька, Монтреал	1.00	Разом. . . .	$ 5,624.86

Продукція харчів стоятиме на рівні 1959-го року — передбачає департамент рільництва

Вашингтон. — Департамент рільництва передбачає, що продукція харчів в цьому році має бути на рівні 1959-го року. Ціни на харчі в роздрібному продажі мають бути дещо більші в порівнянні з минулим роком, але при кінці року вони мали б пересічно зрівнятися з минулорічними цінами. Запотребування на харчі буде сильне. Публікація департаменту рільництва під назвою „Ситуація на ринку харчів" передбачає, що в цьому році буде дещо більше м'яса (воловини і баранини), але менше свинини. Має бути більше молока і молочних виробів, а також кавунів („водних мелонів); менше мало б бути яєць і смальцю та динь-канталюпок. Овочів повинно бути більше, так само повинно б бути з городовиною, але цитрусових овочів має бути менше в цьому році. Доволі буде картопель, товщів, оливи, каш і печива, не тільки для домашнього вжитку, але і для експорту.

Домагаються контролі ліків, продаваних на лікарські рецепти

Вашингтон. — Редакційний директор Спілки Споживачів пані Мілдред Еді Брейді, зізнаючи в Сенатській протитрестовій підкомісії, домагалася, щоб Конгрес ухвалив закон про гостру контролю тих ліків, які треба купувати в аптеках на лікарські рецепти, щоб тим способом піднести якість цих ліків. На думку пані Брейді уряд не може цього тепер зробити, бо не має закона, який на це дозволив би. Вона видає публікацію, яка інформує населення про ціни і якість окремих продуктів. В цій публікації не можна подавати даних про ліки, які продається на рецепти, бо пацієнти не мають можности вибирати ті медицини, що є на рецепті, ані можности знати перед замовленням, що дані ліки мають коштувати. Вона навела цілий ряд фактів, які підтримують її домагання. Підкомісія нараджується над тим, чи є потрібна ліпша інспекція ліків.

Демократи пропонують збільшити паритет фармерської допомоги

Вашингтон. — Дорадчий демократичний комітет пропонує, щоб Демократична партія до своєї виборчої плятформи в цьому році прийняла пункт про збільшення паритету допомоги фармерам аж до 90% і щоб встановити тверду контролю фармерської продукції. Коли б здійснити ті домагання демократичного дорадчого комітету, тоді фармерська програма була б така як в році 1953, коли президент Айзенгавер по раз перший перебрав владу в Білому Домі. Уряд Айзенгавера увесь час старається зменшувати паритет допомоги фармерам і давати волю фармерам продукувати по своїй волі. Паритет — це стандарт для порівнювання цін на фармерські продукти у відношенні до коштів фармерської продукції. Голова фармерського відд. в дорадому комітеті губернатор Гершел Ловлесс з Айови заявив, що фармери радо пристали б на ту фармерську програму, яка була за президента Рузвелта і Трумана. В заяві дорадчого комітету говориться про те, що фармери під час урядування республіканського президента мали зменшені прибутки, які ще більше обнизилися б, коли б у Білому Домі ще 4 роки урядував республіканець.

В подорожі людини на Місяць і назад найважливішою річчю є пальне

Лос Анджелес. — Д-р Ернест Стуінгер із Аеронавтичнест Стулінгер із Аеронавтичзаявив, що для успішної поворотної подорожі на Місяць є важна справа пального ракет, яких потрібно буде до лету на Місяць і назад. На думку цього спеціяліста від космічних летів до летів на Місяць треба буде вживати комбінованих ракет марки „Сатурн". Таку поворотну подорож можна буде осягнути аж після 1970 року. Одна ракета „Сатурн" не може завезти людини на Місяць і назад на Землю. Коли кілька ракет „Сатурн" вестимуть пальне в маневруванні в орбіті Землі, тоді одна ракета зможе дістатися на поверхню Місяця з орбіти і завезти туди 2-х людей та привезти їх назад на Землю. Комбінація ракет Сатурн і Атляс зможе завезти на Місяць ракету без людини, а в цій ракеті може бути скринька з інструментами вагою 300 фунтів. Це може статися в 1961 або 1962 році. В найближчих двох роках можна буде завезти на Місяць тягар 400 до 800 фунтів, а в 1965 році вдасться доставити на Місяць тягар 4.000 до 6.000 фунтів. Щоб довезти людину на Місяць, на це треба буде дуже сильних ракет, а ракета мусітиме летіти до Місяця зі швидкістю 25,000 на годину. На Землю верталася б людина в іншій ракеті, зі швидкістю 2,250 миль на годину.

Франція перетворилась в Спілку за зразком Британського Коммонвелту

Париж. — Французький уряд перевів в минулу середу 11-го ц. м. в парляменті зміну конституції 5-ої Республіки, за якою допускається до членства у Французькій Спілці не тільки автономні країни, недавні колонії, але й новопосталі самостійні держави, які проте не хочуть зривати з Францією тісних економічних і військово-політичних зв'язків. Хоч „за" голосувало 280 послів, а „проти" тільки 174, проте ця справа поглибила опозиційні настрої у французькому парляменті проти уряду Мішеля Дебре, чи — насправді — проти півавторитарного режиму де Голя. Прем'єр Дебре не дозволив на прийняття будь-яких поправок чи змін у зголошеному урядом проєкті зміни конституції, не погодився теж, що треба таку важливу зміну переводити або плебісцитом, або бодай кваліфікованою, а не звичайною більшістю. Посли не ухвалюють урядові Дебре недовір'я, бо знають, що у випадку розв'язання парляменту нарід знову заявить довір'я де Голеві — проте опозиція проти режиму зростає і виявиться гостро тоді, коли — не стане де Голя, — коментують цю останню подію західні газети.

УВК „Плай" зайняв п'яте місце у відбиванкових першенствах ЗДА

Даллас, Тексас. — Український Відбиванковий Клюб „Плай" взяв уже вдруге участь в загальних першенствах відбиванки цілої країни ЗДА, завдяки матеріяльній підтримці свого мецената інж. Лепкалюка. У цьогорічних змаганнях, що відбулися в Даллас, Тексас, в днях 12 до 14 травня ц. р., УВК „Плай" здобув, як у спортових колах сподівалися, п'яте місце між відбиванковими командами ЗДА у турнірі, що в ньому змагалося коло 40 команд з усіх сторін країни. У відбутих грах на цьому турнірі „Плай" переміг чемпіона всіх університетів ЗДА Джордж Вільям Каледж, ІМКА з Дейтон, О., Вічіта Фоллс ІМКА та летунську команду з Лос Анджелес. Всі чотири місця перед Плаєм зайняли сильні команди з Каліфорнії: Жидівський Центр з Лос Анджелес, Голлівуд ІМКА, Стоктон ІМКА та Збірна Летунства ЗДА. УВК „Плай" програв із згаданою Збірною Летунською та командою ІМКА із Стоктом.

У Міжнародних Футбольних Змаганнях Манчестер Юнастед переміг збірну команду американського футбольного Союзу 2:1, а Мюнхен 1860 збірну Американської Ліги вислідом 3:2. У Збірній Американській грали змагуни з филаделфійського „Тризуба" Нога, Кампо, Чайка, Ілай і Рач.

У Туреччині відбулись нові демонстрації студентів проти уряду

Анкара. — В минулу суботу відбулись в столиці Туреччини нові демонстрації, в яких взяли участь студенти й не-студенти з-посеред кол, опозиційних до теперішнього режиму прем'єра Аднана Мендереса. Юрба коло 5,000 осіб намагалася вдертися до радіостації в Анкарі. Кінна поліція і військо протиставились демонстрантам, але, крім деякого числа потурбованих і яких десятьох арештованих, не було поважніших наслідків демонстрацій. Демонстранти несли транспаренти і кричали „хочемо свободи". Вони масово розкинули летючки опозиційної Демократичної партії. Демонстрація сталась в 10-ті роковини відбуття в Туреччині перших вільних виборів. Ця остання демонстрація є продовженням неспокою, що панує в Туреччині, відколи 28 квітня ц.р. в Істанбулі й Анкарі відбулись студентські заворушення, у вислідi яких були вбиті й ранені. Уряд проголосив був винятковий стан з забороною публікації будь-яких вісток про демонстрації. Від того часу арештовано в Греції коло 1,500 осіб. Саме тоді, в минулу суботу, прем'єр Аднан Мендерес прибув літаком з Істанбулу до Ізміру, де його прихильники влаштували йому маніфестаційне прийняття. Він виголосив там велику промову.

ПОМЕРЛА СЛАВНА СПІВАЧКА ЛЮКРЕЦІЯ БОРІ

Ню Йорк. — У віці 72-ох років 14 травня померла славна співачка-сопрано Люкреція Борі, яка 24 роки співала в Метрополітен опері і була партнеркою славного Каруза. Вона була еспанського походження, а її родина походила зі славної родини італійських Борджіїв. Вона залишила спів у 48 році життя, бо хотіла закінчити карр'єру, бувши вповні творчих сил. Перед приходом до Ню Йорку Люкреція Борі співала два роки в мілянській опері „Ля Скаля". Була скромна, шляхетна і дуже доброго серця. Не була одружена.

Короткі Вістки

● **У Барі в південній Італії,** на релігійній церемонії у честь святого патрона того міста, архиєпископ Енріко Нікодемо звернувся перед Богослужбою через гучномовець до приявних в святині ліво - соціялістичного посадника міста і комуністичних міських радних з заявою, що вони є „небажаними і незапрошеними" учасниками церемонії. Після того вони встали й вийшли з церкви.

● **Представники** автомобільної промисловости і адмістрація будови автострад турбується тим, що збільшуване число малих авт загрожує будові нових автострад, бо малі авта зуживають менше газоліни, і внаслідок цього зменшуються прибутки з податків від газоліни, за які будується нові автостради.

● **Сенатор - демократ** Вейн Морс з Орегону в промові в Валтіморі, Мериленд, признався, що він належить до тієї групи, яка старається не допустити до перемоги сенатора Джана Ф. Кеннеді, бо на його думку, цей кандидат на президента „підтримує фашистів". Морс казав, що він і цього року підтримує кандидатуру Адлея Е. Стівенсона, як це робив в 1952 і 1956 роках, коли Стівенсон програв був вибори.

● **На Формозі (Тайвані)** урочисто відкрито шлях довжиною 120 миль, що лучить тихоокеанський берег з західньою Формозою (Тайванею). Будовано цей шлях 46 місяців коштом $13,-000,000, а робітниками були здебільша колишні націоналістичні китайські вояки. Будування шляхи почерез гори й провалля було страшенне виснажливе і дуже небезпечне та забрало з-посеред робітників 200 смертних жертв, коло 700 робітників було поранених.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. — Тов. Укр. Січ, Відділ 170, повідомляє, що Збори відбудуться 20-го травня в УНДомі, 96 Фліт Стр., о год. 6 вечером. Проситься членів прибути численно і вирівнати свої вкладки. — П. Мелень, предс., В. Плечонь, кас., І. Грабар, сек.

БОФФАЛО, Н. Й. — В-во св. о. Миколая, Відділ 127, повідомляє, що Місячні Збори відбудуться в неділю 22-го травня ц. р., в церковній залі при Фільмор і Онейда вул., зараз по співаній Службі Божій. Проситься членів брати участь у зборах. Маємо важливі справи на порядку, які треба вирішити. Пригадуємо довгуючим, щоби вирівнали залеглі вкладки, бо в противнім разі будемо примушені суспендувати. Урядники урядують кожної неділі від години 11:30 до 1:00 по полудні. Просимо зголошувати своїх дітей і знайомих в члени УНСоюзу. — І. Вула, голова, П. Володка, фін. секр., М. Гаровус, кас., М. Левицький, сек.

● **З Тибету втікають** стаціоновані там комуно-китайські вояки почерез Гімаляйські проходи до Індії — повідомляє індійська преса. Вона твердить, що цілий один комуно-китайський відділ дезертирів пробивається тепер у сторону Непалю. Китайські втікачі в Гонг Конгу віддавна твердили про деморалізацію в рядах комуно-китайських вояків в Тибеті.

● **У Лондоні** є стільки американських кореспондентів, що вони мають окрему становопрофесійну організацію. На загальних зборах тієї організації обрано в минулому тижні президентом — представника „Ню Йорк Геральд Трибюн".

ТАРЗАН, ч. 4454. Таємний прохід.

Мала група відважно маршувала по рівнині до мешкання злих дивовижних комахолюдів.

Не підозріваючи нічого, Тарзан часто йшов за порадами Ремю...

Вкінці вони дійшли до підніжжя гори... І Ремю відкрив таємний прохід!